

خصوصیات فارینوگرافی و اکستنسوگرافی خمیر آرد گندم حاوی مخلوط پودر بزرک - خرفه

سیدهادی پیغمبردوست^{۱*}، مریم جعفرزاده مقدم^۲

۱- دانشیار گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز

۲- دانشجوی دکتری، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز

(تاریخ دریافت: ۸۹/۱۰/۲۳ تاریخ پذیرش: ۹۰/۹/۲۰)

چکیده

بزرک و خرفه منابع غنی از آلفا لینولنیک اسید (امگا ۳)، لیگنان‌ها، فیبر رژیمی و آنتی اکسیدان‌های متعدد می باشند که به دلیل اثرات فراسودمند آنها در جلوگیری از برخی سرطان‌ها و بیماری‌های قلبی- عروقی به عنوان افزودنی‌های عملگرا با خواص سلامت بخشی به مواد غذایی معرفی شده اند. در این مطالعه تأثیر افزودن مخلوط پودر دانه های بزرک و خرفه به نسبت ۵۰ به ۵۰ به آرد گندم روی خصوصیات فیزیکی شیمیایی آرد و خواص رئولوژیکی خمیر با آزمون‌های فارینوگرافی و اکستنسوگرافی مورد بررسی قرار گرفت. با افزودن مخلوط پودر بزرک و خرفه به مقادیر ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ درصد وزنی به آرد گندم، میزان پروتئین و فیبر آرد افزایش و مقادیر گلوتن مرطوب و عدد زلنی آن کاهش یافت. با افزودن ۵٪ پودر مخلوط بزرک خرفه، جذب آب آرد نسبت به نمونه شاهد کاهش یافت اما با ادامه افزودن آن تغییری در میزان جذب آب مشاهده نشد. افزودن مقادیر مختلف پودر بزرک خرفه (بجز مقدار ۲۰٪) باعث افزایش معنی داری در عدد کیفی فارینوگراف گردید. همچنین پایداری خمیر در برابر مخلوط کردن در فارینوگراف کاهش و درجه سست شدن خمیر افزایش یافت. خمیرهای حاصل از کلیه تیمارهای حاوی مخلوط پودر بزرک خرفه، مقاومت به کشش حداکثر (R_{max}) بالاتری در همه زمان‌های استراحت خمیر در اکستنسوگراف در مقایسه با خمیر کنترل نشان دادند. با این وجود، قابلیت کشش خمیر با افزودن مخلوط بزرک خرفه کاهش یافت.

کلید واژه ها: آرد، بزرک، خرفه، خمیر، فارینوگراف، اکستنسوگراف

* مسئول مکاتبات: peighambardoust@tabrizu.ac.ir

۱- مقدمه

با توجه به تأثیرات اسیدهای چرب امگا ۳ برای رشد و توسعه نرمال بدن و نقش مهمی که در جلوگیری و درمان بیماری‌های قلبی-عروقی، دیابت نوع ۲، و برخی دیگر از بیماری‌ها دارند، استفاده از این اسیدهای چرب در رژیم غذایی روزانه ضروری به نظر می‌رسد [۱]. رژیم‌های غذایی نامناسب از نظر اسیدهای چرب امگا ۳ و امگا ۶ تعادل صحیحی برای کارکرد فیزیولوژیکی خوب فراهم نمی‌کنند و این عدم تعادل با بروز بیماری‌های قلبی-عروقی، فشارخون بالا، بی‌نظمی‌های التهابی و کارکردهای عصبی خاص ارتباط دارد [۲].

دانه بزرک با نام علمی *لینوم یوزیتالیسوموم* (*Linum usitalissimum*) گیاهی یکساله از تیره کتان و تنها گونه‌ای از خانواده *لیناسه* (*Linaceae*) که از لحاظ تجاری اهمیت فراوان یافته است [۳]. کل میانگین تولید سالانه بزرک در جهان در ۱۰ سال گذشته ۲/۵ میلیون تن بوده است و مناطق اصلی رشد آن کانادا، چین، هند، آرژانتین، آمریکا، انگلستان و برخی کشورهای اروپایی هستند [۴]. در کشور ما نیز بزرک از نظر جغرافیایی در مناطق گرم و خشک کشور از جمله بطور نسبتاً زیاد در استان خوزستان و بطور پراکنده در شهرستانهای اطراف اصفهان، نواحی کردستان و مناطقی در شمال کشور مثل فومن که دارای هوای مرطوب و بارندگی زیاد ولی به موقع است و برای کشت این گیاه فوق‌العاده مناسب است، کشت می‌شود. اما متأسفانه به جهت پراکندگی کشت، آمار دقیقی در ارتباط با سطح زیر کشت این گیاه ارزشمند وجود ندارد [۳].

دانه بزرک سرشار از اسید چرب آلفا لینولنیک (امگا ۳) و درصد قابل توجهی اسیدهای چرب غیر اشباع (امگا ۳ و امگا ۶) می‌باشد که البته سهم اسید چرب امگا ۳ به امگا ۶ در دانه بزرک بیشتر است [۵]. این دانه حاوی ۴۰-۳۵ درصد لیپید می‌باشد که ۵۰٪ آن را اسید آلفا لینولنیک (پیش‌ساز ایکوزانوئیدها) تشکیل می‌دهد [۴]. از دیگر ترکیبات تغذیه‌ای با ارزش آن لیگنان‌ها (ترکیبات فیتواستروژنیک)، فیبر نامحلول و محلول به نسبت ۳ به ۱، پروتئین‌های آلبومینی و گلوبولینی (۲۰-۱۸٪)، مواد معدنی و ویتامین‌ها هستند. بعلاوه دانه بزرک غنی‌ترین منبع شناخته شده دی‌گلیکوزید سکوایزولاریسیریزینول - یکی از پیش‌سازهای اصلی لیگنانهای پستانداران - است. قسمت عمده فیبر محلول آن صمغ موسیلاژمانندی است که شامل کربوهیدرات‌های پلیمری بوده و ترکیب مونوساکاریدی آن با توجه به شرایط استخراج متغیر می‌باشد. اسید گالاترونیک، گالاتوز، گزیلوز و رامنوز

مونوساکاریدهای اصلی آن و فوکوز، آرابینوز و گلوکز اجزاء جزئی آن را تشکیل می‌دهند. این ترکیب دارای ویژگی‌های تکنولوژیکی مفید از جمله ظرفیت جذب آب زیاد می‌باشد [۵]. توکوفرول‌ها از دیگر ترکیبات موجود در دانه بزرک هستند که به عنوان آنتی‌اکسیدان عمل کرده و ترکیبات موجود در سلول‌های بدن را از آسیب اکسیداسیون محافظت می‌کنند. تحقیقات انجام شده اثر آنتی‌اکسیدانی لیگنان‌های بزرک را ثابت نموده و مطالعات بیماری‌شناسی اثرات مفید آنها را در بیماری‌های قلبی-عروقی، سرطان سینه، یائسگی، پوکی استخوان، انواع دیابت، بیماری‌های کبدی و کلیوی تأیید کرده است [۶-۷].

خرفه گیاهی یکساله است که در تابستان محصول می‌دهد. هر چند این گیاه به عنوان علف هرز در مزارع رشد می‌کند ولی در قسمت‌های جنوبی ایران بطور وسیع کشت می‌شود [۸]. مصرف این گیاه به عنوان غذا و دارو تاریخچه طولانی دارد و در متون مصری از زمان فراعنه از آن یاد شده است. در برخی کشورها مثل کشورهای نواحی مدیترانه، چین، آسیای جنوبی، آفریقای شرقی و مرکزی و فیلیپین به صورت خام به عنوان سالاد و نیز به صورت پخته به عنوان سس در سوپ‌ها و یا سبزی خورده می‌شود. دانه‌های آن نیز به صورت خام و یا آسیاب شده در نان مصرف می‌شوند [۹-۱۰].

فراوانترین اسید چرب چند غیر اشباعی امگا ۳ در گیاه خرفه اسید لینولنیک (۳ ω ۱۸:۳) است که پیش‌ساز سایر اسیدهای چرب امگا ۳ زنجیر بلند است. وجود اسیدهای چرب لینولنیک، ایکوزاپنتا انوئیک، دوکوزا پنتا انوئیک و دوکوزا هگزانوئیک در این گیاه تأییدی بر جایگزینی آن برای منابع دریایی این اسیدها است. بعلاوه حضور اسید لینولنیک و اسید اولئیک در سطوح بالا فواید بالقوه آنرا در تغذیه انسان، حیوان و ماهی نشان می‌دهد. اثرات مفیدی که اسیدهای چرب امگا ۳ بر بیماری‌های قلبی-عروقی در انسان دارند منجر به ایده استفاده از خرفه به عنوان منبع غنی و ارزان آن برای مصرف انسان شده است [۱۱].

این گیاه همانند دیگر گیاهان خوراکی خودرو حاوی ویتامینهای A و C و E و بتاکاروتن و توکوفرول‌ها در مقادیری بیشتر از گیاهان زراعی بوده و سرشار از فنل‌ها و ترکیباتی است که ظرفیت آنتی‌اکسیدانی آن را افزایش می‌دهند؛ همچنین روغن موجود در دانه‌های آن حاوی حدود ۱۷ درصد بتاسیتواسترول می‌باشد [۱۰-۱۲].

کوکا و آنیل (۲۰۰۷) ویژگی‌های رئولوژیکی خمیر حاصل از مخلوط آرد گندم و آرد دانه بزرک (با اندازه ذرات ۰/۵ میلی‌متر)

اسید و گاماتوکوفرول در نان افزایش یافت. تفاوت عدد پراکسید در روغن استخراج شده از نان‌های غنی شده و نان شاهد معنی دار نبود [۱۶].

پوجانمیو و همکاران (۲۰۰۶) طی مطالعه‌ای تأثیر استفاده از دانه بزرک بر فرمولاسیون و کیفیت نان را مورد بررسی قرار دادند. ترکیب اسیدهای چرب و طعم رنسید در حین نگهداری، میزان فیبر و لیگنان‌ها نیز در نمونه‌های نان تعیین گردید. مقدار اسید چرب لینولیک در مقایسه با نمونه شاهد افزایش یافت. میزان فیبر و لیگنان نیز بیشتر بود. قابلیت نگهداری رطوبت در نمونه‌های حاوی بزرک و نرمی بافت آنها بیشتر از نمونه شاهد بود و در طی نگهداری به مدت ۶ روز در دمای اتاق، طعم و بوی نان کاهش نیافت و هیچ بوی رنسدیتی در نمونه‌ها مشاهده نگردید [۱۷].

با توجه به اینکه مطالعه خواص رئولوژیکی خمیر نان تا حدود زیادی می‌تواند رفتار آرد و خمیر را در طول پخت پیشگویی نماید و کیفیت پخت آرد را نیز تا اندازه‌ای تفسیر نماید؛ همچنین یکی از سریعترین و قابل استنادترین راه‌های اندازه‌گیری شاخص‌های کیفیت و بافت محصولات غذایی از جمله آرد گندم محسوب می‌شود، لذا در این مطالعه رفتار رئولوژیکی با دامنه تغییر شکل بزرگ (آزمون‌های کلاسیک فارینوگرافی و اکستنسوگرافی) به منظور مطالعه تأثیر افزودن درصد‌های مختلف از مخلوط آرد دانه‌های بزرک و خرفه به آرد گندم مورد مطالعه قرار گرفت. تأثیر استفاده از مخلوط آرد این دانه‌ها به عنوان منبع غنی از اسیدهای چرب ضروری و دیگر ترکیبات جزئی سودمند بر خصوصیات فیزیکی شیمیایی خمیر نان از قبیل جذب آب، مدت زمان بهینه مخلوط شدن خمیر (زمان توسعه)، میزان پایداری خمیر در برابر مخلوط شدن و درجه نرم شدن خمیر پس از ۱۲ دقیقه در برابر مخلوط کردن همچنین حداکثر مقاومت خمیر، قابلیت کشش و انرژی کشش خمیرها پس از تخمیر بررسی شد.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- مواد

آرد گندم با درجه استخراج ۸۷٪ از شرکت آرد اطهر مراغه خریداری گردید. دانه‌های بزرک و خرفه از بازار محلی خریداری شد. دانه‌های خرفه و بزرک قبل از آسیاب کردن در دمای ۲۰- درجه سانتیگراد نگهداری شدند. این کار باعث گردید تا در

را مورد بررسی قرار دادند. در این تحقیق آرد دانه بزرک به میزان ۱۰،۵ و ۲۰ درصد وزنی آرد گندم در تهیه نان استفاده شد. بررسی‌های فارینوگرافی نشان داد با افزایش مقدار بزرک میزان جذب آب و زمان توسعه خمیر و اندیس تحمل اختلاط بیشتر شد. پایداری خمیر در جایگزینی با بیش از ۵ درصد آرد بزرک کاهش یافت. همچنین طبق نتایج آزمون اکستنسوگرافی، مقاومت به کشش خمیر تهیه شده با ۵ درصد بزرک بیشتر از سایر نمونه‌ها بود و در بقیه نمونه‌ها مقاومت به کشش مشابه خمیر شاهد بود. با افزایش مصرف بزرک قابلیت کشش خمیر کاهش یافت. مساحت زیر منحنی اکستنسوگرام خمیرهای تهیه شده با ۵ و ۱۰ درصد بزرک مشابه خمیر شاهد بود و در نمونه‌های ۱۵ و ۲۰ درصد بزرک انرژی خمیر کاهش یافت [۱۳].

گومز و همکاران (۲۰۰۳) اثر برخی فیبرهای رژیمی که از منابع مختلف پرتقال، نخود، کاکائو، قهوه، گندم و میکروکریستالین سلولز (CMC) بطور خالص تهیه شده بودند را بر ویژگی‌های رئولوژیکی خمیر آرد گندم بوسیله دستگاه‌های قوام سنج و آلوئوگراف تعیین کردند. جایگزینی این فیبرها به میزان ۲ تا ۵ درصد از آرد گندم تأثیر مهم بر ویژگی‌های رئولوژیکی خمیر داشت. جذب آب با افزایش فیبر افزایش یافت. همچنین زمان مورد نیاز برای توسعه خمیر یا زمان رسیدن افزایش یافت. تولرانس خمیر و پایداری نیز افزایش یافت. اثر افزودن فیبر بر پارامترهای آلوئوگراف باعث افزایش سفتی خمیر و کاهش کشش پذیری آن شد. افزودن فیبر در هر دو سطح ۲ درصد و ۵ درصد به جز فیبر گندم و فیبر کاکائو سبب افزایش انرژی و قدرت آرد شد [۱۴].

هائو و همکاران (۲۰۰۸) با بررسی اثر پودر و گرانول دانه بزرک چربی گرفته شده، بر ویژگی‌های رئولوژیکی دینامیک خمیر آرد گندم نشان دادند که با افزایش غلظت پودر بزرک تا ۲۰ درصد، دمای ژلاتینه شدن خمیر و همچنین مدول‌های ویسکوالاستیک اندازه‌گیری شده در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد افزایش یافت. با کاهش اندازه ذرات پودر بزرک نیز مدول‌های ویسکوالاستیک خمیر افزایش یافت [۱۵].

منتز و همکاران (۲۰۰۸) تأثیر استفاده از آرد دانه بزرک را بر کیفیت نان، میزان گاماتوکوفرول و اسیدهای چرب غیر اشباع نان مورد مطالعه قرار دادند. در این تحقیق آرد دانه بزرک به میزان ۱۰ الی ۲۵ درصد به آرد گندم اضافه شد. میزان اسید لینولیک در روغن استخراج شده از دانه بزرک و نان‌های غنی شده با آرد بزرک تفاوتی نداشت. با افزایش مصرف بزرک میزان لینولیک

خرفه و تیمارهای تهیه شده با مخلوط آرد بزرک-خرفه توسط دستگاه هنری سایمون (Henry Simon Stock Port) (ساخت کشور انگلستان) مجهز به الک‌های با اندازه های ۴۷۵، ۱۸۰، ۱۲۵ و ۱۰۶ میکرون انجام شد. عملیات الک کردن طبق استاندارد ASAE با استفاده از ۱۰۰ گرم آرد و به مدت ۱۰ دقیقه صورت پذیرفت. اجزاء باقیمانده در روی هر الک و زیر الک ۱۰۶ میکرون به صورت جداگانه توزین شدند [۱۹]. آزمون فارینوگرافی آرد شاهد و تیمارهای آزمایشی با روش AACC به شماره 54-21 و با استفاده از مخلوط کن ۳۰۰ گرمی فارینوگراف الکترونیکی (ساخت شرکت برابندر آلمان) انجام شد. آزمون اکستنسوگراف با روش AACC به شماره 54-10 و توسط دستگاه اکستنسوگراف الکترونیکی (ساخت شرکت برابندر آلمان) انجام شد [۱۸].

۲-۴- تجزیه و تحلیل آماری

تمامی آزمون‌ها در سه تکرار انجام گردید. آنالیز واریانس و مقایسه دو به دو میانگین‌ها با آزمون دانکن در سطح احتمال خطای ۵٪ توسط نرم افزار SPSS انجام شد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- اندازه گیری ویژگی‌های شیمیایی

نتایج اندازه گیری ویژگی‌های شیمیایی آرد گندم، آرد بزرک و آرد خرفه در جدول ۱ نشان داده شده است. میزان چربی و فیبر در بزرک و خرفه بطور قابل ملاحظه ای بیشتر از میزان آن در آرد گندم می‌باشد. لذا بزرک و خرفه به عنوان منبع با ارزش فیبر رژیمی محسوب می‌شوند. در نتیجه آرد گندم غنی شده با این پودرهای گیاهی از اسیدهای چرب ضروری، فیبر و آنتی‌اکسیدان‌ها غنی می‌گردد. عدد فالینگ بالای آرد گندم نشانگر فعالیت کم آلفا-آمیلاز آن است. نتایج اندازه گیری میزان پروتئین و گلوتن نیز آن را از نظر کیفی آن را در دسته آردهای متوسط قرار می‌دهد.

هنگام آسیاب نمودن دانه‌ها حالت خنکی خود را حفظ نموده و از خروج روغن جلوگیری بعمل آمده و نیز راندمان آسیاب شدن بهبود یابد. آسیاب کردن دانه های خرفه و بزرک در آزمایشگاهی آسیاب تا تولید پودر بسیار نرم انجام شد و سپس پودر آسیاب شده در الک با منافذ ۰/۵ میلیمتری الک شد. پودر آسیاب شده بزرک و خرفه به نسبت ۵۰ به ۵۰ با هم مخلوط گردیده و در ظروف سر بسته در دمای ۲۰- درجه سانتیگراد تا زمان اختلاط با آرد و نیز انجام آزمون‌های بعدی نگهداری گردید. ویژگی‌های آرد و پودر دانه های بزرک و خرفه در جدول ۱ ارائه شده است.

۲-۲- روش‌ها

اندازه گیری رطوبت با روش مصوب AACC به شماره 15 A-44 انجام شد [۱۸]. خاکستر با روش AACC به شماره 01-08 و توسط کوره مدل Thermolyne 2000 ساخت شرکت Sybron سوئد اندازه گیری شد. پروتئین کل با روش AACC به شماره 46-13 توسط دستگاه Kjeltac ساخت کشور سوئد اندازه گیری شد. اندازه گیری چربی با روش AACC به شماره 30-10 توسط دستگاه سوکسله مدل PBI ساخت کشور ایتالیا انجام گردید. اندازه گیری فیبرخام با روش AACC به شماره 32-10 و با دستگاه Fibertec Tecator کشور سوئد انجام شد. عدد فالینگ آرد گندم با روش AACC به شماره 81B-56 توسط دستگاه فالینگ نامبر شرکت Perten سوئد تعیین شد. برای اندازه گیری کیفیت پروتئین یا عدد زلنی از روش AACC به شماره 54-11 با استفاده از دستگاه Geratenr Baujahr کشور آلمان استفاده شد. میزان گلوتن مرطوب نیز با روش AACC به شماره 38-12 توسط دستگاه گلوتن شو Glutomatic ساخت شرکت Perten سوئد تعیین شد [۱۸].

۲-۳- تهیه تیمارهای آزمایشی

آرد گندم با مقادیر ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ درصد وزنی مخلوط پودر الک شده دانه‌های بزرک و خرفه به مدت ۲۰ دقیقه در مخلوط کن آزمایشگاهی (Behringer) ساخت کشور آلمان مخلوط گردید. تعیین اندازه ذرات آرد شاهد و مخلوط آرد بزرک و

جدول ۱ ویژگی‌های آرد گندم و پودر دانه های بزرک و خرفه

ویژگی	پودر دانه خرفه	پودر دانه بزرک	آرد گندم
رطوبت (درصد)	۱۰/۲ ± ۰/۰۱	۵/۷ ± ۰/۰۱	۱۳/۴ ± ۰/۰۱
خاکستر* (درصد)	۳/۸ ± ۰/۰۱	۳/۲ ± ۰/۰۱	۰/۹ ± ۰/۰۱
پروتئین* (درصد)**	۲۱/۴ ± ۰/۰۱	۲۲/۲۱ ± ۰/۰۱	۱۱/۱ ± ۰/۰۳
چربی* (درصد)	۱۵/۴ ± ۰/۰۳	۳۵ ± ۰/۰۳	۱/۵ ± ۰/۰۶
فیبرخام* (درصد)	۱۵/۱ ± ۰/۰۴	۲۰ ± ۰/۰۴	۰/۸ ± ۰/۰۵
گلو تن مرطوب (درصد)	-	-	۲۷/۳ ± ۰/۰۱
عدد فالینگ (ثانیه)	-	-	۴۱۶ ± ۵
pH	۶/۲ ± ۰/۰۱	۶/۱ ± ۰/۰۱	۶/۴ ± ۰/۰۲

نتایج جدول میانگین سه تکرار می باشد.

*نتایج براساس ماده خشک می باشد.

**فاکتور نیتروژن برای آرد گندم ۵/۷ و فاکتور نیتروژن برای پودر بزرک و پودر خرفه ۶/۲۵ محسوب شده است.

۲-۳- اندازه گیری میزان پروتئین کل

نتایج اندازه‌گیری میزان پروتئین کل نمونه‌های حاوی مخلوط آرد بزرک-خرفه در شکل ۱-الف ملاحظه می شود. با توجه به اینکه آرد بزرک و خرفه از لحاظ مقدار پروتئین غنی می‌باشد (جدول ۱) افزودن آن به آرد گندم باعث افزایش محتوای پروتئینی آرد گندم می‌شود. این نتیجه با یافته‌های رندون ویلابولوس (۲۰۰۹) که نشان داد میزان پروتئین ترتیلای غنی شده با بزرک نسبت به نمونه معمولی افزایش یافته بود مطابقت دارد [۲۰].

۳-۳- اندازه گیری گلو تن مرطوب

نتایج اندازه‌گیری مقدار گلو تن مرطوب آرد شاهد و نمونه‌های آرد حاوی بزرک در شکل ۱-ب آمده است. با افزایش درصد افزودن مخلوط آرد دانه های روغنی به آرد گندم، درصد گلو تن مرطوب کاهش نشان داد. بیشترین میزان گلو تن مرطوب مربوط به آرد شاهد است. این امر نشانگر آن است که آرد دانه های بزرک و خرفه باعث رقیق شدن پروتئین‌های مسئول تشکیل شبکه گلو تنی آرد گندم شده و بدین ترتیب کیفیت آنرا تحت تأثیر قرار می دهند. این نتیجه با یافته های گیلبرت (۲۰۰۲) مطابقت دارد [۲۱].

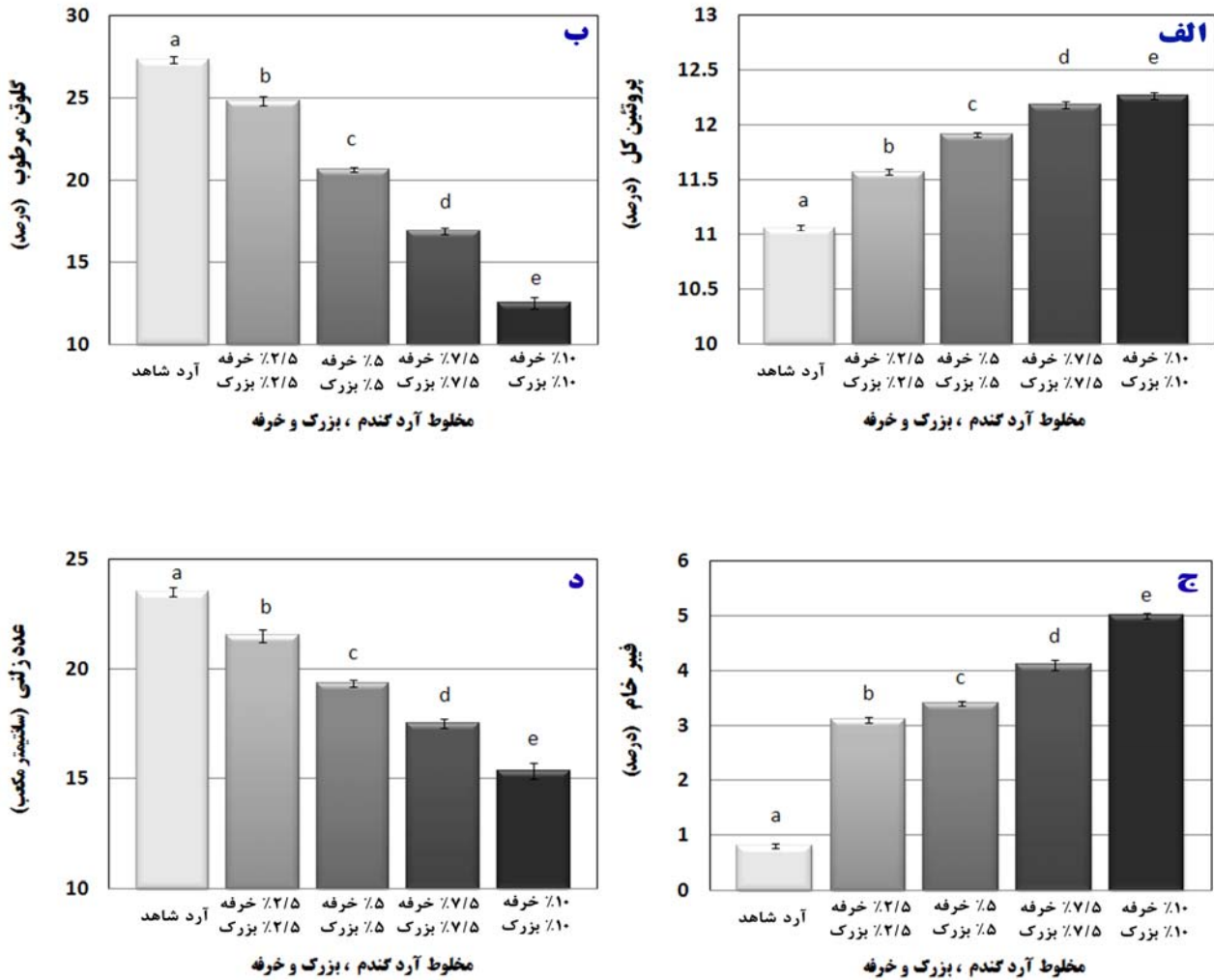
۴-۳- اندازه‌گیری فیبر خام

شکل ۱-ج تغییرات فیبرخام در نمونه های آرد گندم مخلوط با خرفه در درصد های مورد مطالعه را نشان می‌دهد. با افزایش

مخلوط بزرک - خرفه مقدار فیبر از ۰/۸٪ در آرد گندم تا حدود ۵٪ (۷ برابر) در تیمار حاوی ۲۰٪ بزرک-خرفه افزایش یافت. این امر نشان دهنده غنی شدن آرد گندم با فیبر می باشد که مقدار آن در نمونه شاهد بسیار کمتر است. در جدول ۱ نیز ملاحظه می شود که آرد بزرک و خرفه به ترتیب با داشتن حدود ۲۰ و ۱۵ درصد فیبر خام از منابع باارزش فیبر رژیمی محسوب می‌شوند. در نتیجه افزودن مخلوط این دو به آرد گندم باعث افزایش محتوای فیبر آرد گردیده است. با توجه به این نتایج میزان فیبر با افزایش درصد افزودن مخلوط آرد ها افزایش یافته است. این نتایج با یافته های پوهجانميو و همکاران (۲۰۰۶) مطابقت دارد [۱۷].

۵-۳- اندازه‌گیری عدد زلنی

تغییرات عدد زلنی تیمارهای آزمایشی در شکل ۱-د نشان داده شده است. حجم رسوب زلنی که نشانگر کیفیت پروتئین آرد است با افزایش درصد افزودن خرفه در آردهای غنی شده، کاهش نشان داد. این نتایج با داده‌های گلو تن مرطوب هم‌راستا می‌باشد. هرچند که کل مقدار پروتئین با غنی کردن آرد با مخلوط بزرک-خرفه افزایش یافت (شکل ۱)، اما بنظر می‌رسد که پروتئین‌های موجود در آرد بزرک و خرفه از دسته پروتئین‌های ماکروپلیمری گلو تنین نیست که مسئول تشکیل شبکه گلو تنی در خمیر باشد و باعث افزایش مقدار گلو تن مرطوب و کیفیت آن (عدد زلنی) گردد.

شکل ۱ نتایج اندازه گیری مقادیر پروتئین کل (الف)، گلوتن مرطوب (ب)، فیبر خام (ج) و عدد زنی (د) در آردهای غنی شده با درصدهای مختلف مخلوط پودر بزرگ و خرفه. داده های نمودار میانگین سه تکرار و بازه های خطا در هر نمودار معرف انحراف استاندارد می باشند. حروف لاتین متفاوت در ستون ها نشان دهنده معنی دار بودن اختلاف بین میانگین ها با احتمال خطای ۹۵٪ است.

الک های ۱۰۶ و ۱۲۵ میکرون کمتر از آرد گندم بود. نمونه ۲۰٪ روی الک های ۱۰۶ و ۱۸۰ میکرون از ذرات درشت تری نسبت به آرد گندم برخوردار بود. ولی در سایر الک ها ذرات ریزتری نسبت به آن داشت. علت این امر توزیع متفاوت ذرات آرد گندم، آرد بزرگ و آرد خرفه روی الک های دستگاه بر اساس اندازه ذرات هریک می باشد؛ بطوریکه کمترین توزیع ذرات آرد گندم روی الک ۴۷۵ میکرون می باشد و برعکس قسمت اعظم ذرات آرد بزرگ روی الک ۴۷۵ و ۱۸۰ میکرون توزیع شده است و مقادیر بسیار ناچیز آن در سایر الک ها باقی مانده است. میزان ذرات در آرد خرفه روی الک ۱۸۰ میکرون در مقایسه با آرد شاهد بیشتر است و در سایر الک ها و نیز در زیر الک، آرد خرفه نسبت به آرد شاهد از ذرات ریزتری برخوردار است.

۳-۶- بررسی توزیع اندازه ذرات آردهای حاوی مخلوط بزرگ خرفه

نتایج بررسی توزیع اندازه ذرات در آرد گندم و نمونه های حاوی درصدهای مختلف مخلوط پودر بزرگ و خرفه در جدول ۲ نشان داده شده است. میزان ذرات نمونه ۱۰٪ مخلوط در همه الک ها به جز الک های ۱۸۰ و ۴۷۵ میکرون مشابه آرد گندم بود. ولی در اندازه های ۱۸۰ و ۴۷۵ میکرون آرد گندم نسبت به نمونه ۱۰٪ از ذرات درشت تری برخوردار بود. نمونه های ۵٪ مخلوط و ۱۵٪ مخلوط ۲۰٪ مخلوط میزان ذرات روی الک ۱۰۶ میکرون درشت تری نسبت به آرد گندم داشت. نمونه ۱۵٪ مخلوط در بقیه الک ها میزان ذرات آن کمتر یا مشابه آرد گندم بود. میزان ذرات نمونه ۵٪ مخلوط روی همه الک ها به جز

جدول ۲ نتایج اندازه‌گیری توزیع اندازه ذرات نمونه‌های حاوی درصد‌های مختلف مخلوط بزرک و خرفه

تیمارهای آزمایشی	روی الک ۴۷۵ میکرون	روی الک ۱۸۰ میکرون	روی الک ۱۲۵ میکرون	روی الک ۱۰۶ میکرون	زیر الک ۱۰۶ میکرون
آرد گندم	۲/۳ ± ۰/۳ ^a	۲۰/۲ ± ۳/۲ ^b	۳۷/۷ ± ۱/۹ ^{ab}	۱۱/۰ ± ۰/۸ ^d	۲۹/۰ ± ۲/۴ ^a
۵ درصد افزودن مخلوط بزرک و خرفه با آرد گندم	۱/۲ ± ۰/۱ ^c	۱۵/۶ ± ۰/۶ ^c	۴۰/۲ ± ۲/۰ ^a	۳۹/۵ ± ۰/۵ ^a	۳/۶ ± ۳/۳ ^d
۱۰	۱/۵ ± ۰/۱ ^{bc}	۱۸/۳ ± ۰/۳ ^{bc}	۳۷/۵ ± ۰/۵ ^{ab}	۱۲/۴ ± ۰/۵ ^d	۳۰/۲ ± ۰/۷ ^a
۱۵	۱/۶ ± ۰/۱ ^b	۲۰/۰ ± ۱/۰ ^b	۳۸/۱ ± ۱/۰ ^{ab}	۱۷/۸ ± ۰/۲ ^c	۲۲/۳ ± ۰/۵ ^b
۲۰	۱/۳ ± ۰/۱ ^{bc}	۲۴/۳ ± ۰/۵ ^a	۳۶/۴ ± ۱/۷ ^b	۲۶/۳ ± ۱/۵ ^b	۱۱/۰ ± ۰/۲ ^c

نتایج جدول میانگین سه تکرار می‌باشند اختلاف اعداد مشخص شده با حروف مختلف در هر ستون نشان دهنده معنی دار بودن تفاوت‌ها با احتمال ۹۵٪ می‌باشد

۳-۷- آزمون فارینوگرافی

نتایج ارزیابی خواص رئولوژیکی خمیر با آزمون فارینوگراف در شکل‌های ۲ و ۳ نشان داده شده است. در این آزمون شاخص-های جذب آب آرد^۱ (درصد)، زمان پایداری خمیر^۲ (دقیقه)، درجه سست شدن خمیر^۳ بعد از ۱۲ دقیقه (واحد برابندر) و عدد کیفی فارینوگراف^۴ (بدون واحد) مورد بررسی قرار گرفت [۲۲]. در شکل ۲ مقایسه کلی منحنی‌های فارینوگرام تیمارهای آزمایشی نشان داده شده است. همانطور که ملاحظه می‌شود با افزودن مخلوط آرد بزرک-خرفه در مقادیر بیش از ۵٪، رفتار رئولوژیکی خمیر تضعیف می‌گردد، طوریکه میزان پایداری خمیر (زمانی که منحنی روی خط ۵۰۰ باقی مانده است) و عرض منحنی فارینوگرام کاهش یافته است. جزئیات بیشتر داده‌های استخراج شده از منحنی‌های فارینوگرام در شکل ۳ دیده می‌شود.

شکل ۳-الف نشان دهنده آنست که افزودن مخلوط آرد بزرک و خرفه باعث کاهش مقدار جذب آب گردیده است اما بین تیمارهای مختلف (نمونه‌های ۱۰، ۱۵ و ۲۰ درصد) تفاوت معنی داری ملاحظه نمی‌شود. کاهش معنی دار جذب آب آرد با افزودن مخلوط آرد بزرک-خرفه احتمالاً مربوط به افزایش غلظت ترکیبات شیمیایی با خاصیت آب‌گریزی بالا مثل اسیدهای چرب است که امکان واکنش بیشتر با آب را نمی‌دهند.

در شکل ۳-ب میزان پایداری خمیر حاصل از آردهای غنی شده با مخلوط بزرک - خرفه نشان دهنده آنست که پایداری خمیر نمونه شاهد و نمونه حاوی ۱۰٪ مخلوط با هم تفاوت

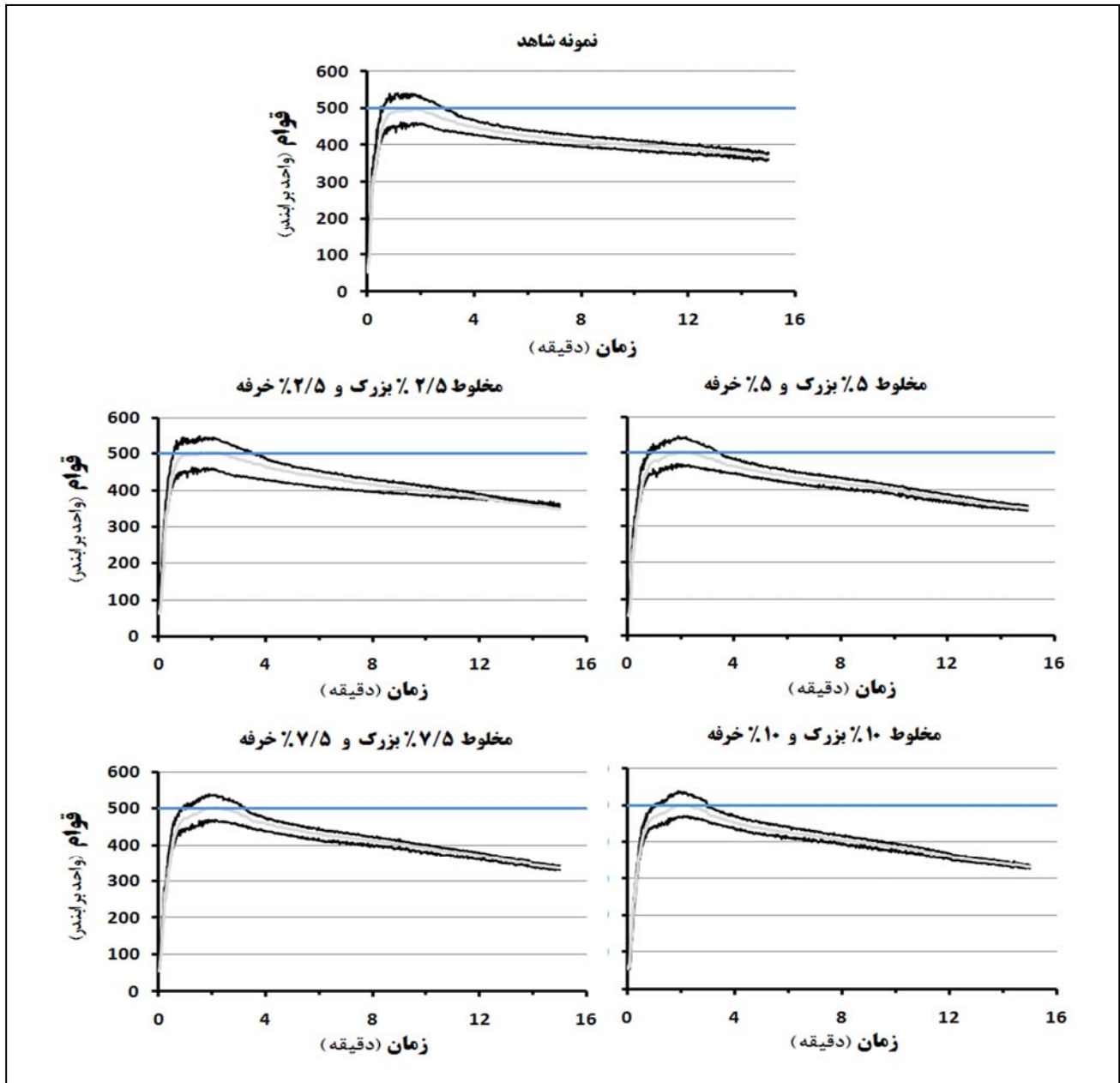
معنی داری ندارد. نمونه حاوی ۵٪ مخلوط بیشتترین پایداری را نسبت به نمونه شاهد و سایر نمونه‌های مخلوط دارد. با افزایش درصد افزودن مخلوط بزرک خرفه پایداری خمیر کاهش یافت. علت این امر احتمالاً مربوط به اثر رقیق‌کنندگی بزرک و خرفه روی پروتئین‌های مؤثر در تشکیل شبکه گلوتمی می‌باشد. این نتایج با یافته‌های کوکا و آنیل (۲۰۰۷) مطابقت دارد [۱۳]. از طرف دیگر آرد بزرک و خرفه حاوی ترکیبات پلی ساکاریدی (فیبر نامحلول) می‌باشد که اثر تضعیف‌کنندگی روی قابلیت و عملکرد گلوتم دارد. چنانچه آزمایش اندازه‌گیری مقدار گلوتم مرطوب تیمارها نیز نشان داد که با افزایش درصد افزودن آرد خرفه گلوتم قابل استخراج بطور معنی داری کاهش می‌یابد. همچنین این یافته‌ها با اندازه‌گیری عدد زلنی که حاکی از کاهش معنی دار کیفیت پروتئین بازا افزودن خرفه (در همه درصد‌های مورد استفاده) بود نیز تأیید گردید.

در شکل ۳-ج درجه نرم شدن (۱۲ دقیقه) خمیر با افزایش درصد افزودن تیمارهای مخلوط افزایش یافت. هرچند خمیر حاصل از تیمار ۵٪ از این نظرتفاوت معنی داری با خمیر آرد شاهد نداشت. افزایش درجه سست شدن خمیر در اثر افزودن مخلوط بزرک - خرفه به دلیل رقیق شدن پروتئین‌های تشکیل دهنده گلوتم می‌باشد که سبب تضعیف شدن خمیر می‌شود. این نتیجه با نتایج کوکا و آنیل (۲۰۰۷) منطبق است که گزارش نمودند دلیل افزایش مقادیر تولرانس اختلاط خمیرهای تهیه شده با بزرک، رقیق شدن پروتئین گلوتم با فیبر و نیز واکنش بین مواد فیبری و گلوتم است که به نوبه خود ویژگی‌های مخلوط شدن را تحت تأثیر قرار می‌دهد [۱۳].

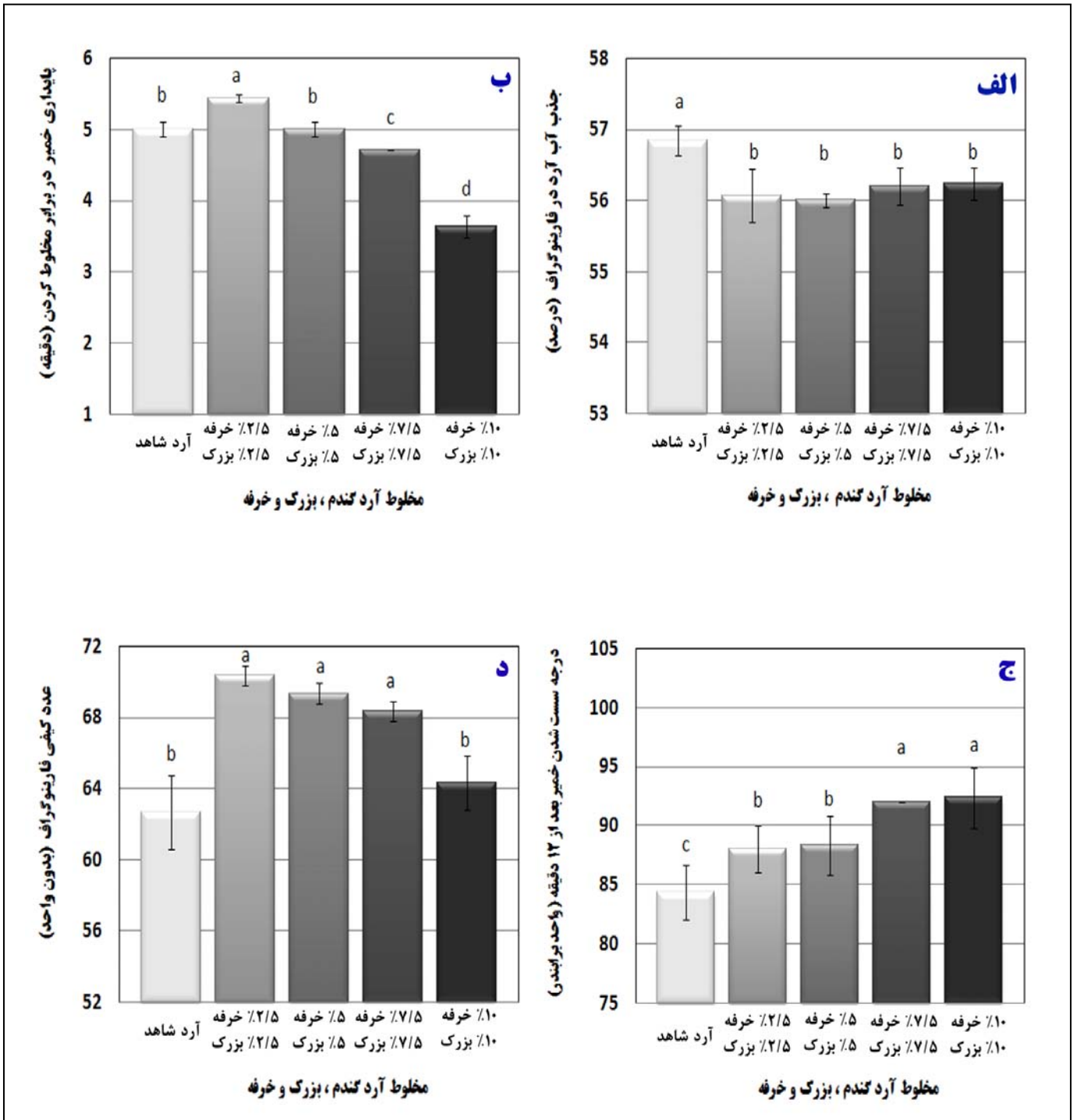
1. Water Absorption
2. Dough Stability (DS)
3. Degree of Softening (DOS)
4. Farinograph Quality Number (FQN)

آرد را می توان گزارش نمود. آرد های ضعیف FQN پایین و آرد های قوی FQN بالا نشان می دهند [۲۳]. همانطور که از شکل ۳-۵ ملاحظه می شود عدد کیفی فارینوگراف خمیر حاصل از تیمار ۵، ۱۰ و ۱۵ درصد مخلوط بزرگ خرفه بطور معنی داری بالاتر از خمیر شاهد بود و بین سه تیمار یاد شده اختلاف معنی داری مشاهده نشد. عدد کیفی نمونه حاوی ۲۰٪ مخلوط نیز مشابه عدد کیفی خمیر شاهد بود.

عدد کیفی فارینوگراف (FQN) معیاری قراردادی است که توسط شرکت برابندر معرفی شده است. این مؤلفه رئولوژیکی برآیندی از مجموع شاخص های موجود در منحنی فارینوگرام است که در پژوهش های مربوط به ارزیابی کیفیت گندم و آرد قابل استفاده می باشد. این عدد توصیف کننده کیفیت کلی آرد بوده و در واقع به جای محاسبه چندین شاخص مختلف در منحنی فارینوگراف با یک عدد واحد کیفیت

شکل ۲ منحنی های فارینوگرام آرد شاهد و آردهای غنی شده با درصد های مختلف مخلوط بزرگ و خرفه. شکل های ارائه شده منحنی های میانگین سه بار اندازه گیری می باشند.

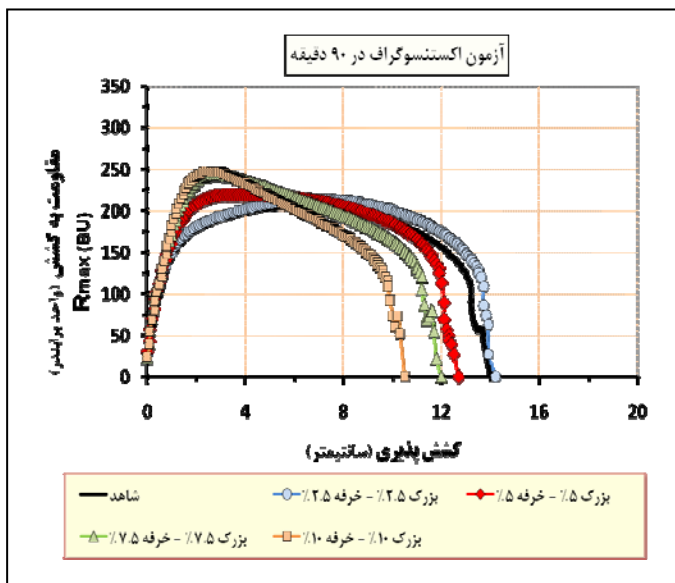
شکل ۳ نتایج استخراج شده از منحنی‌های فارینوگرام تیمارهای آزمایشی: الف) درصد جذب آب آرد، ب) پایداری خمیر در برابر مخلوط کردن، ج) درجه سست شدن خمیر، د) عدد کیفی فارینوگراف. داده‌های نمودار میانگین سه تکرار می‌باشند. بازه‌های خطا در هر نمودار معرف انحراف استاندارد می‌باشند. حروف لاتین متفاوت در ستون‌ها نشان دهنده معنی‌دار بودن اختلاف بین میانگین‌ها با احتمال ۹۵٪ است.

در قالب ویژگی "مقاومت به کشش (R_{max})" و هم رفتار ویسکوز خمیر در قالب ویژگی "کشش پذیری (E)" و مجموع آنها یا رفتار ویسکوالاستیک خمیر در قالب شاخص "سطح زیر منحنی یا انرژی لازم برای کشش (E)" قابل بررسی می‌باشد [۲۲]. شکل ۴ مقایسه کلی منحنی‌های اکستنسوگرام (۹۰ دقیقه)

۳-۸- نتایج آزمون اکستنسوگرافی

آزمون‌های رئولوژیکی با دامنه تغییر شکل بزرگ از جمله آزمون کشش یک‌طرفه با دستگاه اکستنسوگراف اطلاعاتی درباره رفتار ویسکوالاستیک خمیر و قابلیت اتساع پذیری شبکه گلوآنی ارائه می‌نماید. از روی منحنی اکستنسوگرام هم رفتار الاستیک خمیر

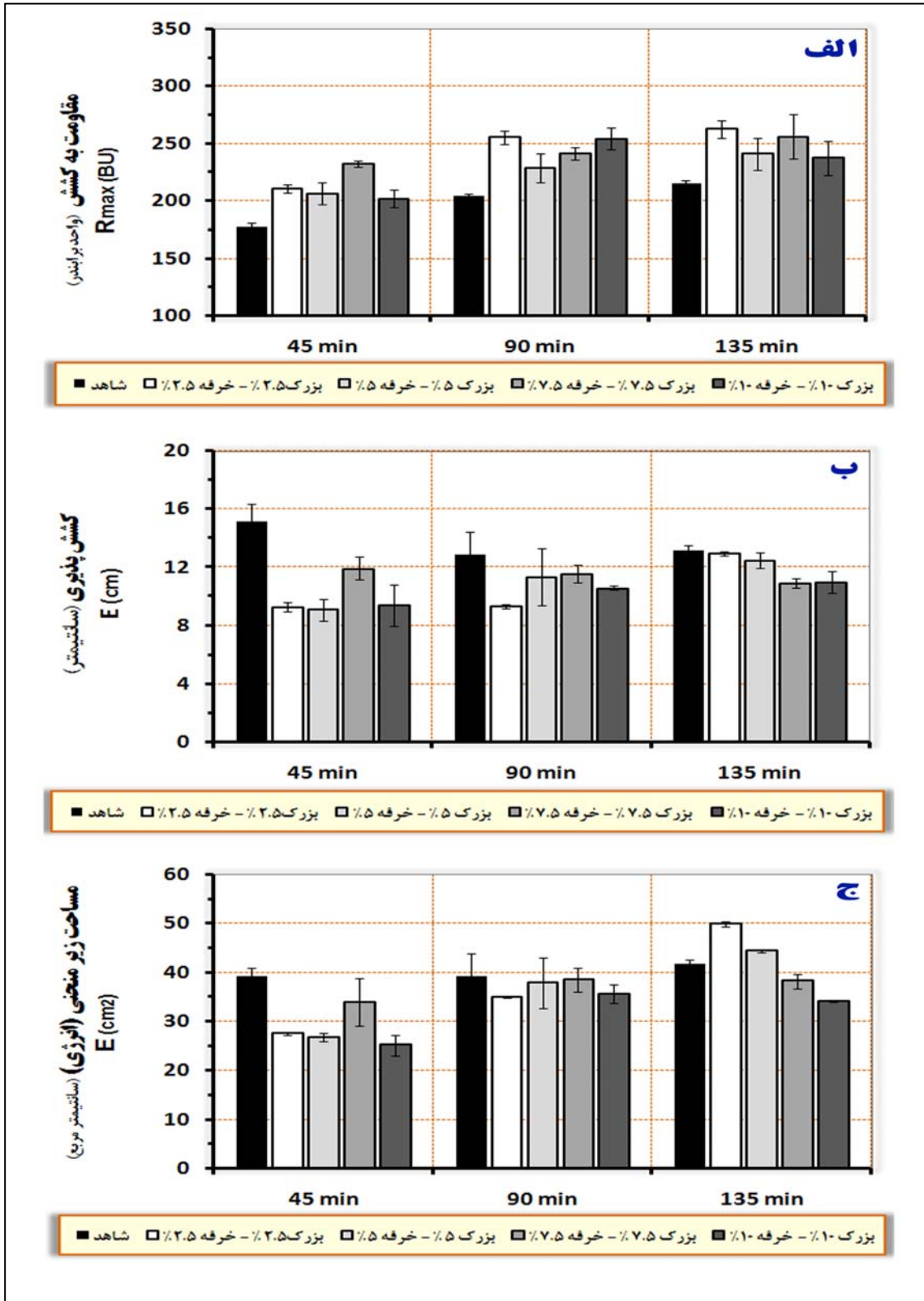
کشش خمیر) می تواند توضیح دهنده بهتری برای رفتار رئولوژیکی خمیر در آزمون اکستنسوگرافی باشد و اثر افزودن درصدهای مختلف مخلوط آرد های بزرگ و خرفه را تفسیر نماید. انرژی خمیر^۱ یا مساحت زیر منحنی (A) برحسب (cm²) نشان دهنده انرژی مورد نیاز جهت کشش خمیر تا پاره شدن آن و یا کار مکانیکی بروی خمیر است و شاخص خوبی برای مشخص کردن قوت آرد می باشد. در کاربردهای عملی ارتفاع منحنی و مساحت زیر منحنی به عنوان معیار قدرت آرد در نظر گرفته می شوند و مقادیر بزرگتر آنها بیانگر قدرت بالای خمیر است [۲۲]. نتایج اندازه گیری سطح زیر منحنی (انرژی) برای تیمارهای آزمایشی در شکل ۵-ج آمده است. افزودن مخلوط بزرگ خرفه در مقادیر ۵ و ۱۰٪ سبب افزایش انرژی خمیر در مقایسه با انرژی خمیر شاهد گردید ولی در مقادیر ۱۵٪ و ۲۰٪ سبب کاهش انرژی خمیر نسبت به انرژی خمیر شاهد شد. این نتیجه منطبق با یافته های کوکا و آنیل (۲۰۰۷) می باشد که نشان دادند با افزایش درصد افزودن بزرگ در میزان ۱۵٪ و ۲۰٪ قدرت خمیر کاهش می یابد [۱۳]. نتایج فوق نشان می دهد که مخلوط آرد بزرگ و آرد خرفه مقاومت به کشش پذیری و استحکام خمیر را کاهش می دهد و این اثر با افزایش میزان مخلوط بزرگتر می شود. این نتایج با نتایج ارائه شده توسط گیلبرت که نشان داد آرد بزرگ اثر خوبی بر شکل و ساختمان خمیر ندارد، مطابقت دارد [۲۲].

شکل ۴ منحنی های اکستنسوگرام آردهای غنی شده با مقادیر مختلف مخلوط پودر بزرگ و خرفه. فقط منحنی اکستنسوگرام زمان ۹۰ دقیقه نشان داده شده است. منحنی های ارائه شده منحنی های میانگین سه تکرار می باشند.

تیمارهای آزمایشی بصورت نمودارهای روی هم در یک شکل واحد می باشد. همانطور که از این شکل ملاحظه می شود با افزایش درصد جایگزینی مخلوط بزرگ - خرفه با آرد گندم، جزء الاستیک منحنی (مقاومت به کشش) در نمونه های حاوی بیش از ۱۰٪ مخلوط تقویت شده و جزء ویسکوز منحنی (کشش پذیری) بطور قابل ملاحظه ای تضعیف می شود. جزئیات بیشتر داده های استخراج شده از منحنی های اکستنسوگرام در هر سه زمان ۴۵، ۹۰ و ۱۳۵ دقیقه با اعمال بازه های اطمینان در سطح احتمال خطای ۹۵ درصد در شکل ۵ آمده است. همانطور که از شکل ۵-الف ملاحظه می شود اولاً با افزایش زمان استراحت خمیر از ۴۵ تا ۱۳۵ دقیقه، در همه نمونه ها و تیمار شاهد مقاومت به کشش خمیر (R_{max}) زیاد می شود. استراحت خمیر در محفظه دستگاه اکستنسوگراف صورت می گیرد. در این دوره بدلیل تغییرات انجام گرفته روی گلوٹنین ها، این اجزاء طی مکانیسم های تجمع مجدد بازیابی شده و شبکه یکنواخت گلوٹینی شکل می پذیرد. لذا مقاومت به کشش و کشش پذیری خمیر بعد از استراحت آن بهبود می یابد. همچنین در هر سه زمان تخمیر تیمارهای حاوی مخلوط بزرگ - خرفه در همه درصدهای جایگزینی R_{max} بالاتری نسبت خمیر شاهد داشتند. بین درصدهای افزودن تیمارها هم اختلاف معنی داری ملاحظه نگردید. به نظر می رسد که ترکیبات فیبری موجود در آردهای بزرگ و خرفه باعث سفت تر شدن گلوٹن گردیده و روی جزء الاستیک خمیر تأثیر مثبت دارند. اما قابلیت کشش خمیر که نشان دهنده رفتار ویسکوز خمیر می باشد با افزودن مخلوط آرد های بزرگ و خرفه (به استثنای تیمار ۵ و ۱۰٪ که قابلیت کشش مشابه با نمونه شاهد داشتند) کاهش یافت. این امر نشان دهنده تأثیر منفی مخلوط آرد های بزرگ و خرفه بروی کشش پذیری خمیر می باشد. علت این امر احتمالاً مربوط به درشت تر بودن اندازه ذرات آرد بزرگ نسبت به آرد گندم می باشد که باعث پاره شدن زود هنگام گلوٹن در حین کشش می شود. اما روی مقاومت به کشش تأثیر مثبت دارد. علت دیگر احتمالاً مربوط به رقیق شدن پروتئین های گلیدین می باشد که نسبت گلیدین به گلوٹنین را تغییر می دهد و از این روست که خواص الاستیک که مربوط به حضور گلوٹنین ها است تقویت و خواص ویسکوز خمیر که مربوط به اثر گلیدین ها است تضعیف می گردد. منشأ این اثرات متفاوت می تواند مربوط به ترکیب شیمیایی آرد های بزرگ و خرفه باشد. با توجه به اینکه افزودن مخلوط این دو آرد تأثیر متفاوت روی اجزاء الاستیک (R_{max}) و ویسکوز (E) خمیر در آزمون اکستنسوگرافی داشت. لذا اندازه گیری سطح زیر منحنی اکستنسوگرام (معرف کار مکانیکی یا انرژی مورد نیاز برای

1. Dough Energy

شکل ۵ نتایج استخراج شده از منحنی‌های اکسنسوگرام تیمارهای آزمایشی: الف) مقاومت حداکثر خمیر به کشش (R_{max}), ب) کشش پذیری (E) و ج) مساحت زیر منحنی اکسنسوگرام یا انرژی کشش (E). داده‌های نمودار میانگین سه تکرار می‌باشند. بازه‌های خطا در هر نمودار معرف انحراف استاندارد می‌باشند. حروف لاتین متفاوت در ستون‌ها نشان دهنده معنی‌دار بودن اختلاف بین میانگین‌ها با احتمال ۹۵٪ است.

۴- نتیجه گیری

در این مطالعه تأثیر افزودن مخلوط پودر بزرک - خرفه به آرد گندم روی خصوصیات فیزیکی شیمیایی، اندازه ذرات آرد، کمیت و کیفیت پروتئین گلوتن و نیز خواص رئولوژیکی خمیر در مقیاس تغییر شکل دامنه بزرگ با استفاده از آزمون‌های فارینوگراف و اکستنوگراف مورد بررسی قرار گرفت. با افزودن مخلوط آرد ها به آرد گندم توزیع اندازه ذرات در تیمار ۱۰٪ در اکثر اندازه ها مشابه آرد شاهد بود. پروتئین خام و فیبر در تیمارهای آزمایشی نسبت به نمونه کنترل افزایش اما گلوتن مرطوب و عدد زلنی کاهش یافت. از نظر ویژگی‌های فارینوگرافی، نمونه شاهد و نمونه حاوی ۵٪ مخلوط به ترتیب بیشترین و کمترین میزان جذب آب را نسبت به دیگر نمونه های حاوی مخلوط دو آرد نشان دادند. میزان جذب آب نمونه های ۱۰، ۱۵ و ۲۰ درصد با هم تفاوت معنی داری نداشت. با افزایش درصد افزودن مخلوط آردها پایداری کاهش و درجه نرم شدن افزایش یافت. نمونه حاوی مخلوط ۵٪ کوتاهترین زمان توسعه و نمونه حاوی مخلوط ۱۵٪ طولانی ترین زمان توسعه را داشتند. افزودن مخلوط بزرک و خرفه به آرد گندم باعث افزایش معنی دار ($p < 0.05$) عدد کیفی فارینوگراف گردید، طوریکه مقدار این افزایش در جایگزینی تا ۱۵٪ مخلوط بیشترین مقدار بود. نمونه های مخلوط بزرک و خرفه مقاومت خمیر (R_{max}) بالاتری در مقایسه با نمونه شاهد داشتند و این اثر با افزایش درصد مخلوط کمتر شد. مقادیر R_{max} نمونه های حاوی ۱۰ و ۱۵٪ مخلوط بزرک و خرفه با هم تفاوت معنی داری نداشت. اما قابلیت کشش خمیر با افزودن مخلوط آرد های بزرک و خرفه (به استثنای تیمار ۱۰٪ و ۵٪ که قابلیت کشش مشابه با نمونه شاهد داشتند) کاهش یافت. مطالعه خواص رئولوژیکی خمیر یکی از سریعترین و قابل استناد ترین راه‌های اندازه گیری شاخص‌های کیفیت و بافت محصولات آرد گندم محسوب می‌شود و تا حدود زیادی می‌تواند رفتار آرد و خمیر را در طول پخت پیشگویی نماید. لذا انتظار می‌رود با افزودن مخلوط بزرک و خرفه به آرد گندم تا درصد خاصی، کیفیت پخت نان بهبود یابد. اما بر اساس نتایج آزمون فارینوگراف و اکستنسوگراف گزارش شده در این پژوهش، محدوده بهینه‌ای برای این جایگزینی وجود خواهد داشت که در مطالعات بعدی باید مد نظر قرار گیرد.

۵- منابع

- [1] Simopoulos A.P. 2002. Omega-3 fatty acids in wild plants, nuts and seeds. *Asia Pacific Journal of Clinical Nutrition*, 11:163-173.
- [2] Serna-Saldivar S.O., Zorrilla R., De La Parra C., Stagnitti G., Abril R. 2006. Effect of DHA containing oils and powders on baking performance and quality of white pan bread. *Plant Foods for Human Nutrition*, 61:121-129.
- [3] Behroznam N. 2008. Effect of adding flaxseed on pan bread quality. MSc Project, Islamic Azad University- Science and Research Branch, Tehran, Iran
- [4] Przybylski R. 2005. Flax oil and high Linolenic oils. In: *Baileys industrial oil and fat products*, sixth edition, six volume, pp. 281-299.
- [5] Strandas C. 2008. The phenolic complex in flaxseed. Analysis, structural features and bioactivity. Doctoral thesis Swedish University of Agricultural Sciences. pp.1-41.
- [6] Ridges L, Sunderland R., Moerman K., Meyer B., Astheimer L., Howe P. 2001. Cholesterol lowering benefits of soy and linseed enriched foods. *Asia Pacific Journal of Clinical Nutrition*, 10:204-211.
- [7] Westcott Neil D., Muir Alister D. 2003. Flax seed lignan in disease prevention and health promotion. *Phytochemistry Reviews*, 2:401-417.
- [8] Mazaheri H., Hassandokht M., Saidfar K. 2009. Major component of purslane cultivars (*Portulaca oleracea* L.) in Iran. *Horticulture, Environment and Biotechnology*, 50:14-16.
- [9] Kesden D., Will. A.A. Jr. 1988. Purslane: a ubiquitous garden weeds with nutritional potential, *Proceedings of the annual meeting of the Florida State Horticulture Society*, 100:195-197.
- [10] Rashed A.N., Afifi F.U., Shaedah M., and Taha M.O. 2004. Investigation of the active constituents of *Portulaca Oleraceae* L. (Portulacaceae) growing in Jordan. *Pakistan Journal of Pharmaceutical Sciences*, 17:37-45.
- [11] Omara-Alwala T.R., Mebrahtu T., Prior D.E., Ezekwe M.O. 2007. Omega-three fatty acids in purslane (*Portulaca oleracea*) tissues. *Journal of the American Oil Chemist Society*, 68:198-199.
- [12] Simopoulos, A.P. 2004. Omega-3 fatty acids and antioxidants in edible wild plants. *Biological Research*, 37:263-277
- [13] Koca A.F., Anil M. 2007. Effect of flaxseed and wheat flour blends on dough

- [20] Palacios-fonseca A.J., Vazquez Ramos C., Rodriguez Garcia M.E. 2009. Physicochemical characterizing of industrial and traditional nixtamalized. *Journal of Food Engineering*, 93: 45-51
- [21] Rendon-Villalobos J.R, Bello-Perez L.A, Agama-Acevedo E., Islas-Hernandez J.J., Posorio-Diaz and Tovar J. 2009. Composition and characteristics of oil extracted from flaxseed-added corn tortilla. *Food Chemistry*, 117:83-87.
- [22] Gilbert J.C. 2002. Evaluation of flax and rice bran on physical and chemical properties of bread for achieving health benefits. MSc Thesis, Purdu University, West Lafayette.
- [23] D'Appolonia B.L., Kunerth W.H. 1997. The farinograph handbook, 3rd edition, revised and expanded. American Association of Cereal Chemists, Inc. St. Paul, Minnesota, USA.
- [24] Ghamari M., Peighambaroust S.H., Reshmeh-Karim K, 2009. Application of farinograph quality number (FQN) in evaluating the baking quality of wheat. *Journal of Food Research (in Farsi)*, University of Tabriz, Iran. 6:22-34.
- rheology and bread quality. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 87:1172-1175.
- [14] Gomez M., Ronda F., Blanco A.C., 2003 Effect of dietary fiber on dough rheology and bread quality, *European Food Research and Technology*, 216: 51-56
- [15] Hao C., Mao Z., Li D., Wang L. 2008. Rheological properties of defatted flaxseed-wheat dough. American Society of Agricultural and Biological Engineers, St. Joseph Michigan.
- [16] Menten O, Bakkalbassi E., Ercan R. 2008. Effect of the use of ground flaxseed on quality and chemical composition of bread. *Food Science and Technology International*, 14:299-306
- [17] Pohjanheimo T.A., Hakala M.A., Tahvonon R.L., Salminen S.J., Kallio HP. 2006. Flaxseed in bread making: effects on sensory quality, aging, and composition of bakery products. *Journal of Food Science*, 71:343-348.
- [18] Kulamarva A, 2005. Rheological and thermal properties of sorghum dough. MSc Thesis, Department of Bioresource Engineering, McGill University, Montreal, Canada. pp.1-94 .
- [19] AACC, American Association of Cereal Chemists. 2005. AACC Approved Methods. St Paul, Minnesota, USA.

Farinograph and extensigraph properties of wheat dough containing flaxseed-purslane mixture

Peighambaroust, S. H. ^{1*}, Jafarzadeh Moghaddam, M. ²

1. Associate Prof., Department of Food Science, College of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

2. PhD student, Department of Food Science and Technology, College of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

(Received: 89/10/23 Accepted: 90/9/20)

Purslane and flaxseed are rich sources of alpha-linolenic acid (omega-3), lignans, dietary fibre and various anti-oxidants. Health benefit of such components in prevention of certain diseases is the major reason for fortification of functional food products with these ingredients. In this study, effect of incorporating an equal (50:50) mixture of flaxseed and purslane powders on physicochemical characteristics of flour and dough rheological properties was investigated. Addition of 5, 10, 15 and 20 %w/w of the mixture led to an increase in total protein and crude fibre contents of the supplemented flours, while wet gluten and Zeleny number were decreased. Addition of 5% flaxseed-purslane powder increased Farinograph water absorption, whereas above that level, water absorption of flour was not significantly ($p < 0.05$) influenced. All levels of incorporation (except 20%) significantly increased Farinograph quality number. Farinograph results showed shorter stability time, higher softening degree for the supplemented flours compared to those of control flour. Extensigraph experiments revealed a significant increase in maximum resistance to extension (R_{max}) for supplemented flours. Nevertheless, dough extensibility (E) was declined.

Keywords: Flour; Flaxseed, Purslane, Dough, Farinograph, Extensograph

* Corresponding Author E-Mail Address: : peighambaroust@tabrizu.ac.ir